

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 kwietnia 2014 roku (data prezentaty) powód M. R. wniósł o zasądzenie od pozwanej U. R., tytułem zaspokajania potrzeb rodziny kwoty 800 zł miesięcznie do dnia 10-go miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat oraz zasądzenie kosztów (k. 1 – 3). Ostatecznie, na rozprawie dnia 08 stycznia 2015 r. zmodyfikował stanowisko i wniósł o zasądzenie kwoty 500 zł miesięcznie od dnia wniesienia pozwu. (k. 111, 132).

Pozwana U. R. wniosła o oddalenie powództwa w całości (k. 48-49v, k. 111, 132).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony M. R. i U. R. pozostają w związku małżeńskim od dnia 25 sierpnia 1977 roku (k. 4). Powód w trakcie trwania małżeństwa przysposobił małoletniego wówczas syna pozwanej R. G. (obecnie R.) .

Przed wyprowadzką powoda od pozwanej, strony prowadziły wspólne gospodarstwo domowe (k. 2, 48v). Dnia 29 sierpnia 2013 r. pozwana została przyjęta do Instytutu (...) w W. z rozpoznaniem: udar niedokrwienny mózgu, wycofujący się niedowład połowiczny prawostronny i zaburzenie czucia na prawej połowie ciała, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca t2 leczona insuliną, zaburzenia gospodarki lipidowej, zapalenie nadżerkowe błony śluzowej żołądka, zapalenie błony śluzowej opuszki dwunastnicy, stabilna choroba wieńcowa, przebyte zapalenie mięśnia serca w 2005 r., stan po cholecystostomii, choroba zwyrodnieniowa stawów kręgosłupa, torbiel B. prawego dołu podkolanowego. Leczenie pozwanej trwało do dnia 06 września 2013 r. (k. 50-51). Podczas leczenia pozwanej, powód pozostał w domu z synem stron R. R. (2). Wówczas nie interesował się żoną i nie odwiedzał jej w szpitalu. Jeszcze w trakcie leczenia pozwanej, powód z uwagi na brak opieki nad jego osobą, dnia 05 września 2013 r. wyprowadził się do mieszkania do swojej siostry.

Od 05 września 2013 roku strony pozostają w faktycznej separacji. Powód przebywa u swojej siostry, do której wyprowadził się ze względu na brak opieki, natomiast pozwana wraz z ich synem zamieszkuje w mieszkaniu przy ul. (...) w W. (k. 48v).

Dnia 13 grudnia 2013 r. pozwana wniosła o wymeldowanie powoda z pobytu stałego w mieszkaniu przy ul. (...) w W.. Decyzją z dnia 28 marca 2014 r. Prezydent m.st. W. odmówił wymeldowania powoda z pobytu stałego, z uwagi na brak przesłanki opuszczenia lokalu warunkującej wydanie decyzji o wymeldowaniu (k. 7-8).

Od kiedy powód wyprowadził się, strony nie mają ze sobą żadnego kontaktu. Każda ze stron żyje własnym życiem i podejmuje własne decyzje.

Powód M. R. ma 69 lat. Przebywa czasowo u swojej siostry. Otrzymuje emeryturę w wysokości 1.680,87 zł miesięcznie (k. 29). Jako koszty swojego utrzymania podaje kwotę 1.200 zł, na którą to kwotę składają się: leki – 200 zł, wyżywienie – 500 zł, odzież – 150 zł, środki higieniczne – 150 zł, część kosztów lokalowych – 200 zł. (k. 1-3) Powód spłaca zobowiązania w wysokości łącznej 1129,45 zł, tj. pożyczkę zaciągniętą w lutym 2013 r. z terminem spłaty 60 miesięcy i ratą po 586,66 zł (k. 120), pożyczkę zaciągniętą w lutym 2013 r. z terminem spłaty 84 miesięcy i ratą po 143,45 zł (k. 121), kredyt z ratą 400 zł (k. 6). Po spłacie zobowiązań pozostaje mu na zaspokojenie jego potrzeb kwota 551 zł. Powód leczy się z powodu niewydolności krążenia, nadciśnienia tętniczego, zespołu pozakrzepowego obu podudzi, zaćmy obuocznej i choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa (k. 1-3, 5). W 2013 roku osiągnął dochód w kwocie 20.032,88 zł (k. 28).

Pozwana U. R. ma 62 lata, jest emerytką. Jej emerytura wynosi 2.150,42 zł miesięcznie (k. 80-81). Jej miesięczne wydatki to: czynsz – 589 zł, energia – 90 zł, telefon i telewizja – 100 zł, komornicze zajęcia na emeryturze – 650 zł (które będzie trwało do marca 2015 k. 93, 131) , ubezpieczenie – 100 zł, leki – 500 zł, środki czystości – 150 zł,

ubrania – 200 zł. (k. 48v-49, 93). Pozwana spłaca zobowiązania w wysokości łącznej 458 zł, tj. pożyczkę odnowialną z 12 listopada 2011 r. z terminem spłaty na 18.11.2015r i ratą po 135 zł (k. 94-95), pożyczkę zaciągniętą dnia 24 lipca 2013 r. z terminem spłaty na 18.07.2016r i ratą po 143 zł (k. 96-97), zobowiązanie wynikające z ugody z dnia 13 września 2011 r. z terminem spłaty na dzień 20.10.2019 r i z ratą obecnie po 180 zł. (k. 98-101).

Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w dnia 25 lipca 2013 r. zaliczył pozwaną do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności bezterminowo (k. 63-63v).

Pozwana mieszka wraz ze swoim synem R. R. (2) mającym 40 lat. (k. 64) R. R. (2) jest osobą bezrobotną, zaliczony jest do lekkiego stopnia niepełnosprawności (k. 65-65v). Jest uzależniony od alkoholu. Ma zdiagnozowane żylaki przełyku, zapalenie błony śluzowej żołądka, marskość wątroby o etiologii mieszanej (wirusowe zapalenie wątroby typu C), dwukrotnie krwawienia z żylaków przełyku leczone endoskopowo (k. 66-74v). Według pozwanej R. R. (2) jest na etapie szukania pracy, ale obecnie ma osiąga dochodów i pozostaje na wyłącznym utrzymaniu pozwanej (k. 48v).

Pozwana jest osobą niepełnosprawną, z trudem się porusza. Nie jest w stanie samodzielnie chodzić po zakupy ani do lekarza. Z uwagi na bardzo trudną sytuację finansową rodziny korzystała z pomocy i wsparcia finansowego z pomocy społecznej. (k. 48v-49).Pozwana wraz z synem otrzymywali zasiłki celowe z D. Pomocy (...) Miasta S. W.: w lutym 2014 r. 400 zł na dofinansowanie zakupu leków; w czerwcu 2014 r. 300 zł na dofinansowanie zakupu art. spożywczych, 400 zł na dofinansowanie zakupu leków (dla pozwanej oddzielnie i dla syna oddzielnie); w lipcu 2014 r. – 400 zł na dofinansowanie do artykułów spożywczych, 300 zł na dofinansowanie zakupu leków; we wrześniu 2014 r. – 150 zł na dofinansowanie zakupu leków, 400 zł na dofinansowanie do artykułów spożywczych, 110 zł na dofinansowanie do zakupu miesięcznego, 164,02 zł na dofinansowanie do opłaty energii elektrycznej, (k. 48-104, 131-132)

W 2013 roku osiągnęła dochód w kwocie 30.581,74 zł z tytułu pobieranej emerytury (k. 104).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania pozwanej /k. 131-132/ oraz dokumenty złożone do akt sprawy, których prawdziwość nie budzi wątpliwości. Sąd pominął dowód z zeznań powoda z uwagi na jego niestawiennictwo.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 27 kro oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Każde z małżonków realizuje ten obowiązek odpowiednio do swoich sił i możliwości zarobkowych. Zgodnie z tezą wyroku SN z dnia 28 stycznia 1998 r., II CKN 585/97, LEX nr 33362: "Separacja faktyczna małżonków może uzasadniać oddalenie powództwa o świadczenie "alimentów" z art. 27 k.r.o.". Podobny pogląd wyraził SN w wyroku z dnia 26 maja 1999 r., III CKN 153/99, LEX nr 50731, stwierdzając, że: "Obowiązek przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny (art. 27 k.r.o.) ustaje w wypadku separacji faktycznej małżonków bezdzietnych bądź małżonków, których dzieci wskutek usamodzielnienia się nie pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie rodzinnym". W uzasadnieniu powyższego wyroku SN podkreślił, że: "obowiązek z art. 27 k.r.o. jest aktualny gdy istnieje - związana węzłem wspólnego pożycia - rodzina, którą tworzą bądź bezdzietni małżonkowie, bądź jeden z małżonków pozostający z dziećmi we wspólnym gospodarstwie rodzinnym". Zdaniem SN: "Jeśli nie ma rodziny, to nie może istnieć - wynikający z art. 27 k.r.o. - obowiązek "zaspokajania potrzeb rodziny"".

Powód pozostaje z pozwaną w separacji faktycznej od dnia 05 września 2013 r. Mieszka wraz ze swoją siostrą, do której przeprowadził się podczas pobytu pozwanej w szpitalu, natomiast pozwana mieszka wraz z bezrobotnym dorosłym synem stron. Strony żyją na własny rachunek, prowadzą odrębne gospodarstwa domowe, nie mają wglądu w sprawę współmałżonka, a żadne z nich nie interesuje się losem drugiego. Powód ma emeryturę w kwocie 1 680,87 zł, natomiast pozwana w kwocie 2150,42 zł. Zarówno powód jak i pozwana mają zobowiązania pochodzące jeszcze z okresu wspólnego zamieszkiwania, które każdy z małżonków spłaca ze swoich dochodów. Po uiszczeniu kosztów mieszkania i spłacie zobowiązań pozwanej, po zakończeniu wobec niej egzekucji komorniczej, pozostaje od marca 2015r kwota 920 zł, która musi jej wystarczyć na zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb w zakresie jedzenia, ubrania, higieny i zakupu leków. Z uwagi na fakt, iż mieszka z nią wspólny syn stron, który

jest bezrobotnym alkoholikiem , nie może ona liczyć na jego pomoc w partycypowaniu w kosztach mieszkania , a wręcz dodatkowo wspomaga syna również w zakresie kosztów jego wyżywienia . Powodowi po spłacie zobowiązań pozostaje na zaspokojenie jego podstawowych potrzeb kwota 551 zł. Zdaniem Sądu usprawiedliwione potrzeby każdej ze stron w zakresie wyżywienia, ubrania , higieny i zakupu leków , bez kosztów mieszkania , zaspokaja kwota około 900 zł miesięcznie. Pomimo, iż pozwana osiąga większe dochody niż powód , to pozwalają jej one jedynie na zaspokojenie podstawowych potrzeb i to na niskim poziomie, gdyż ze swoich dochodów utrzymuje również syna stron. Zobowiązanie jej dołożenia na rzecz powoda tytułem zaspokojenia potrzeb rodziny, doprowadziłoby do niedostatku pozwanej .Trudna sytuacja finansowa pozwanej , okoliczność , iż małżonkowie pozostają w separacji faktycznej, w ocenie Sądu, nie pozwalają na obciążenie pozwanej obowiązkiem zaspokajania potrzeb rodziny na rzecz powoda. Dodatkowo należy zauważyć, że dochody powoda z emerytury byłyby wystarczające na zaspokojenie jego potrzeb , a okoliczność ,że ulegną one umniejszeniu na skutek zaciąganych przez niego zobowiązań finansowych, winny być przez niego brane przez pod uwagę już w czasie podejmowania kolejnych zobowiązań .

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd orzekł na podstawie art. 27 krio jak w sentencji. O kosztach z uwagi na trudną finansową sytuację powoda i charakter roszczenia Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c.

SSR Agnieszka Albera- Biernat